

การใช้รูปแบบประโยคแสดงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS)

ข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ภาษาไทยที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นข้อความสั้น ๆ ที่ผู้ผลิตข้อความ (content provider) สร้างขึ้นเพื่อจำลองสถานการณ์การสื่อสารของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยอาศัยการสื่อด้วยตัวอักษรแทนการสื่อด้วยเสียงพูด เพื่อให้ผู้ใช้โทรศัพท์เลือกข้อความดังกล่าวไปใช้ตามทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจ และเหมาะสมกับความรู้ ภูมิหลัง ตลอดจนเหมาะสมกับระดับความสัมพันธ์ของผู้สื่อสารของตน

การพิจารณารูปประโยคที่ใช้แสดงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) นั้น ผู้วิจัยจะพิจารณาจากบริบทของคำ จำนวน และประโยคที่ปรากฏในแต่ละข้อความ เป็นสำคัญ

จากการพิจารณาตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) พบว่า มีการนำรูปแบบประโยคมาใช้ในการแสดงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารต่าง ๆ 3 ชนิด ได้แก่ รูปแบบบอกเล่า 669 ข้อความ รูปแบบคำถาม 240 ข้อความ และรูปแบบคำสั่ง 141 ข้อความ โดยสามารถจำแนกการใช้รูปแบบออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การใช้รูปแบบตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และการใช้รูปแบบไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ดังนี้

1. การใช้รูปแบบตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

การใช้รูปแบบตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ปรากฏในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) หมายถึง การใช้รูปแบบตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารทราบ เพื่อให้เกิดการกระทำตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การใช้รูปแบบบอกเล่าเพื่อแสดงการแจ้งเรื่องราวแก่ผู้รับสาร การใช้รูปแบบคำถามเพื่อแสดงการถามให้ผู้รับสารตอบ และการใช้รูปแบบคำสั่งเพื่อแสดงการบอกให้ผู้รับสารกระทำสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการ ดังนี้

1.1 การใช้รูปประโยคบอกเล่าตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

การใช้รูปประโยคบอกเล่าตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร คือ การที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ประโยคที่มีลักษณะเนื้อความเป็นการเล่าเรื่องราว ความรู้สึก หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ มาใช้เพื่อแสดงการแจ้งให้ผู้รับสารรับทราบ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้รูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความรับรอง และการใช้รูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธ ดังนี้

1.1.1 การใช้รูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความรับรอง คือ ประโยคบอกเล่าทั่ว ๆ ไปที่รับรองข้อความที่กำลังกล่าวอยู่นั้น (นพวรรณ พันธเมธา, 2527, น.193) มีลักษณะเป็นการบรรยายเรื่องราวและสภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ที่ไม่มีเนื้อความบอกปฏิเสธ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) คิดถึงคนแก่มนุญจังเลย

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความรับรอง ซึ่งผู้ส่งสารใช้รูปประโยคบอกเล่านี้เพื่อต้องการบอกกล่าวความรู้สึกของตนให้ผู้รับสารทราบ คือ "คิดถึง" ในที่นี้ผู้ส่งสารใช้คำว่า "คนแก่มนุญ" แทนตัวผู้รับสาร

ตัวอย่าง

(2) มีเหงาบ้างท้อบ้างในบางที แต่กำลังใจดีเพราะมีเธอ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความรับรอง ซึ่งผู้รับสารใช้รูปประโยคบอกเล่านี้เพื่อต้องการบอกกล่าวความรู้สึกของตนให้ผู้รับสารทราบว่า "ฉันอาจเหงาและท้อบ้างแต่ก็มีกำลังใจดีเพราะฉันมีเธอ"

ตัวอย่าง

(3) สำหรับฉันเวลาดี ๆ คือ ทุก ๆ นาทีที่ได้อยู่ใกล้เธอ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความรับรองที่สื่อความหมายโดยตรง คือ “มีความรู้สึกดีกับผู้รับสารเสมอ” ซึ่งมีเจตนาตรงตามรูปภาษานั้นทุกประการ

1.1.2 การใช้รูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธ คือ ประโยคบอกเล่าทั่ว ๆ ไปที่ปฏิเสธข้อความที่กำลังกล่าวอยู่นั้น สังเกตได้จากการปรากฏของคำบอกปฏิเสธ “ไม่” หน้าคำกริยา (นววรรณ พันธุเมธา, 2527, น.193)

ตัวอย่าง

(1) ให้ทำ Lab ทำเลขว่ายากเย็น ก้อไม่เชียวเท่าทำใจไม่รักเธอ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธที่ใช้สื่อความหมายตรงตามรูปภาษาทุกประการ ในที่นี้ มีเจตนาจะบอกว่า “ตั้งใจไม่ให้รักผู้รับสารไม่ได้”

ตัวอย่าง

(2) หากไม่มีเธอวันนั้น ฉันก็คงไม่มีวันนี้

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธที่ใช้สื่อความหมายตรงตามรูปภาษาทุกประการ ในที่นี้ มีเจตนาจะบอกว่า “รู้สึกสำนึกถึงความดีของผู้รับสารอยู่เสมอ”

ตัวอย่าง

(3) ฉันคงไม่อาจทำให้เธอเปลี่ยนใจ ฉันคงไม่อาจทำให้เธอกลับมารักฉัน

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่มีเนื้อความปฏิเสธที่ใช้สื่อความหมายตรงตามรูปภาษาทุกประการ ในที่นี้ มีเจตนาจะบอกว่า “ยอมรับสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร” ตรงตามบริบทของข้อความทุกประการ

1.2 การใช้รูปประโยคคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

การใช้รูปประโยคคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร คือ การที่ผู้ส่งสารเลือกใช้รูปประโยคที่มีคำวิเศษณ์แสดงการถาม เช่น ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม หรือมี คำและกลุ่มคำลงท้ายแสดงการถาม เช่น หรือ ไหม หรือยัง หรือเปล่า ใช่ไหม ปรากฏอยู่ในประโยค เพื่อแสดงการถามผู้รับสารและต้องการคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ รูปประโยคคำถามแบบตอบรับหรือตอบปฏิเสธ รูปประโยคคำถามแบบให้ตอบเพื่อความ และรูปประโยคคำถามแบบให้เลือกตอบ ดังนี้

1.2.1 รูปประโยคคำถามแบบตอบรับหรือตอบปฏิเสธ คือ ประโยคที่มีคำหรือกลุ่มคำลงท้ายบอกการถามปรากฏอยู่ด้วย ได้แก่ หรือ ไหม ใช่ไหม หรือเปล่า หรือยัง ซึ่งใช้เพื่อถามให้ผู้รับสารตอบรับหรือตอบปฏิเสธเหตุการณ์ในข้อความ

ตัวอย่าง

(1) Msg มาเพราะห่วงใยรู้ว่าไม่สบาย หาย...ยัง

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่มีคำลงท้ายบอกการถามปรากฏอยู่ในข้อความด้วย คือ คำว่า “ยัง” ที่มาจากคำว่า “หรือยัง” ในที่นี้ ต้องการจะใช้สื่อความหมายเพื่อแสดงการถามอาการของผู้รับสารซึ่งทราบข่าวว่าป่วย เพื่อเป็นการเยี่ยมเยียน

ตัวอย่าง

(2) ถ้าคบเป็นเพื่อนไม่ได้ เป็นมากกว่านั้นได้มั้ยตอบด่วน

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่มีคำลงท้ายบอกการถามปรากฏอยู่ในข้อความด้วย คือ คำว่า “มั้ย” ที่มาจากคำว่า “ไหม” ในที่นี้ ต้องการจะใช้สื่อเพื่อแสดงการถามเพื่อให้ได้รับการตอบรับหรือตอบปฏิเสธว่าจะคบกันให้สนิทสนมมากกว่านี้ได้หรือไม่

ตัวอย่าง

(3) ส่ง msg มาอวยพร ใจอ่อนลงไหม ยังโกรธหรือใจ จะข้ามปีแล้วนะ

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่มีคำลงท้ายบอกการถามปรากฏอยู่ในข้อความด้วย คือ คำว่า “ไหม” และ “หรือไง” ในที่นี้ ต้องการจะใช้สื่อเพื่อแสดงการถามว่า ผู้รับสารยังโกรธตนอยู่หรือไม่

1.2.2 รูปประโยคคำถามแบบให้ตอบเนื้อความ คือ ประโยคคำถามที่มีคำหรือกลุ่มคำ ไม่ใช่เฉพาะ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ปรากฏในข้อความในส่วนที่เป็นเจตนาของข้อความ เพื่อบอกให้ผู้รับสารทราบว่าผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารตอบรายละเอียดตามเจตนาที่ปรากฏในข้อความ ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ต่อหน้าฉันเธอทำอย่างนั้นได้อย่างไร

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามแบบให้ตอบเนื้อความที่มีคำลงท้ายบอกการถามปรากฏอยู่ในข้อความด้วย คือ คำว่า “อย่างไร” เพื่อดึงดูดการถามให้ผู้รับสารตอบอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตรงตามบริบทข้อความที่ว่า “ต่อหน้าฉันเธอทำอย่างนั้นได้อย่างไร”

ตัวอย่าง

- (2) ฉันผิดอะไรบอกได้ไหม คนดีอยู่ ๆ ก็จากไปอย่างนี้ บอกที่ทำไม

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามแบบให้ตอบเนื้อความที่มีคำลงท้ายบอกการถามปรากฏอยู่ในข้อความด้วย คือ คำว่า “ได้ไหม” และ “ทำไม” เพื่อดึงดูดการถามให้ผู้รับสารได้ตอบว่าทำไมถึงได้จากไป โดยไม่อธิบายว่าผู้ส่งสารมีความผิดอย่างไร

1.2.3 รูปประโยคคำถามแบบให้เลือกตอบ คือ ประโยคที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารตอบคำถาม โดยมีเนื้อหาให้เลือกตอบปรากฏอยู่ในข้อความ สังเกตได้จากคำว่า “หรือ” ซึ่งเป็นคำเชื่อมบอกการให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง รูปประโยคคำถามลักษณะนี้ปรากฏข้อความเดียว ดังนี้

ตัวอย่าง

เคยห่วงใย เดียวนี้ไม่เห็นหน้า หายไปไกลโกรธหรือว่าเลิกรัก

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามแบบให้เลือกเอา โดยมีคำเชื่อมที่แสดงการให้เลือกประกอบอยู่ในข้อความด้วย คือ คำว่า “หรือ” เพื่อต้องการถามผู้รับสารเกี่ยวกับเหตุการณ์เพื่อให้ตอบว่าสาเหตุของการหายไปนั้นเป็นเพราะ “โกรธ” หรือ “เลิกรัก”

1.3 การใช้รูปประโยคคำสั่งตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

การใช้รูปประโยคคำสั่งตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร คือ การที่ผู้ส่งสารใช้รูปประโยคที่มีประธานของประโยคเป็นคำบอกบุรุษที่ 2 หรืออาจมีคำกริยาที่แสดงการสั่ง เช่น จง อย่า ต้อง และคำบอกมาลาจำพวก นะ ซิ ปรากฏรวมอยู่ในประโยคด้วย เพื่อแสดงเนื้อความสั่งให้ผู้รับสารกระทำการบางอย่างตามความต้องการของผู้ส่งสาร บางกรณีอาจปรากฏการใช้คำกริยาที่เป็นเจตนาของข้อความเริ่มต้นประโยค เพื่อบ่งชี้กริยาที่ต้องการบอกให้ผู้รับสารกระทำตามคำสั่ง ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ก่อนนอนหม่มผ้าหนา ๆ นะคนโกล ได้แต่ห่มโยเพราะห่มโกลเกินดูแล

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่ง คือ มีคำบอกมาลาคำว่า “นะ” ในที่นี้ผู้ส่งสารต้องการใช้ข้อความดังกล่าวเพื่อบอกให้ผู้รับสารกระทำตามเจตนา คือ ต้องการให้ดูแลตัวเองให้ดี คือ ก่อนนอนควรหม่มผ้า

ตัวอย่าง

- (2) ถ้าไม่อยากให้เรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ สงหัวใจเธอมาเดี๋ยวนี้

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่ง โดยละประธานบุรุษที่ 2 คือ ผู้รับสาร ซึ่งจะเป็นผู้ทำกริยา “สง(หัวใจ)” ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการใช้ข้อความดังกล่าวเพื่อบอกให้ผู้รับสารกระทำตามเจตนา คือ สั่งเชิงบังคับให้ผู้รับสารกระทำตาม ในที่นี้ หมายถึง ต้องการให้ผู้รับสารรักผู้ส่งสาร

ตัวอย่าง

(3) พรุ้งนี้ไม่ติดต่อกลับ จะไม่รักทันที

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่ง โดยใช้คำว่า “จะไม่” ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการใช้ข้อความดังกล่าวเพื่อบอกให้ผู้รับสารกระทำตามเจตนา คือ สั่งเชิงบังคับให้ผู้รับสารติดต่อกับผู้ส่งสารบ้าง ในที่นี้ ผู้ส่งสารใช้รูปประโยคคำสั่งเพื่อต้องการเน้นน้ำหนักของเจตนาให้ผู้รับสารรับกระทำตามความต้องการของผู้ส่งสาร คือ “ติดต่อกลับมาโดยเร็ว”

จากผลการศึกษาตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถแสดงเป็นตารางสัดส่วนการใช้รูปประโยคต่าง ๆ ที่สื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10

การใช้รูปประโยคตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS)

การใช้รูปประโยคตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร		จำนวน (ประโยค)	ร้อยละ
รูปประโยค	วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร		
1. รูปประโยคบอกเล่า	-แจ้งให้ทราบ	319	89.86
2. รูปประโยคคำถาม	-ถามให้ตอบ	23	6.48
3. รูปประโยคคำสั่ง	-บอกให้ทำ	13	3.66
รวม		355	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูปเลือกใช้รูปประโยคบอกเล่าเพื่อแจ้งเรื่องราวและความรู้สึกต่าง ๆ ให้ผู้รับสารทราบมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 89.86 รองลงมาคือการใช้รูปประโยคคำถามเพื่อถามให้ผู้รับสารตอบสิ่งต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.48 และปรากฏการใช้รูปประโยคคำสั่งเพื่อบอกให้ผู้รับสารทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.66 จากสัดส่วนการเลือกรูปประโยคแสดงวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมานี้ แสดงให้เห็นว่าข้อความสั้นสำเร็จรูปเป็นข้อความที่มุ่งเน้นการบอกกล่าวความรู้สึกของผู้ส่งสารเป็นสำคัญ แต่ไม่เน้นการเข้าปฏิสัมพันธ์จากผู้รับสารด้วยการถามหรือการสั่งมากนัก อาจเป็นเพราะการถาม

เพื่อหาคำตอบเรื่องใดเรื่องหนึ่งย่อมต้องการการการซักถามโต้แย้ง คนส่วนใหญ่จึงใช้วิธีการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมากกว่าการส่งข้อความสั้นสำเร็จรูปโต้ตอบกัน จึงทำให้ผู้ผลิตไม่นิยม สร้างข้อความที่เน้นการเข้าปฏิสัมพันธ์จากผู้รับสารด้วยการถามมากนัก ส่วนข้อความที่แสดงการสั่งให้ผู้รับสารทำตามสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการนั้น อาจแสดงความไม่สุภาพและทำให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกไม่พอใจข้อความดังกล่าวได้ ผู้ผลิตจึงไม่นิยมสร้างข้อความที่มุ่งแสดงการบังคับให้ผู้รับสารต้องทำตามสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการให้ปฏิบัติตามนัก

2. การใช้รูปประโยคไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร

การใช้รูปประโยคที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารในข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) หมายถึง การที่ผู้ส่งสารเลือกใช้รูปประโยคไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร เช่น การใช้รูปประโยคคำสั่งเพื่อแสดงการขอร้อง การใช้รูปประโยคบอกเล่าเพื่อแสดงการหยอกล้อ ดังนี้

2.1 ประโยคที่แสดงการหยอกล้อ

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการหยอกล้อนั้น ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ขัน เมื่อได้อ่านข้อความ โดยอาจใช้รูปประโยคบอกเล่า คำถาม คำสั่ง เพื่อช่วยแสดงการหยอกล้อ ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ปวดหัวจัง ปวดหลังด้วย หากอยากช่วย ให้เรายืมสีฟัน

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการให้สื่อเจตนาหยอกล้อ โดยพยายามสมมุติบริบทเรื่องราวขึ้นมา คือ "ปวดหัวจัง ปวดหลังด้วย หากอยากช่วย..." และแสดงเจตนาของข้อความไว้ในตอนท้ายด้วยการหักมุมจบ เพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ข้อความดังกล่าว คือ "...ให้เรายืมสีฟัน"

ตัวอย่าง

(2) ผีน่าดูถูกกัด แต่ทำไมงูตัวนั้นหน้าตาน่ากลัว เหมือนเธอละ

ข้อความข้างต้น มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาหยอกล้อ ในที่นี้ ผู้ส่งสารจะใช้รูปประโยคคำถามในตอนต้นของข้อความเพื่อช่วยสร้างความสงสัยแก่ผู้รับสารประโยคที่ว่า “ฝันว่าถูกงูกัด แต่ทำไมงูตัวนั้นหน้าตาหน้ากลัว” และตามด้วยประโยคที่แสดงเจตนาหยอกล้อที่มีการหักมุมจบทันที ดังข้อความที่ว่า “(หน้าตาหน้ากลัว)...เหมือนเธอล่ะ”

ตัวอย่าง

(3) อย่าเดินคนเดียวในที่มืดและเปลี่ยว เพราะเดี่ยว “เมื่อย”

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาหยอกล้อ ในที่นี้ ผู้ส่งสารใช้รูปประโยคคำสั่งเพื่อเตือนให้ผู้รับสารระวังตนเองที่ว่า “อย่าเดินคนเดียวในที่มืดและเปลี่ยว” และหักมุมจบด้วยเนื้อความที่ผิดความคาดหมาย ซึ่งไม่สัมพันธ์กับเนื้อความในตอนต้นที่เตือนให้ระวัง เพื่อสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้รับสารนั่นเอง

2.2 ประโยคที่แสดงการอวยพร

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการอวยพรนั้น ผู้ส่งสารต้องการแสดงความปรารถนาดีแก่ผู้รับสาร โดยอาจใช้รูปประโยคคำถามเกริ่นเป็นคำถามเพื่อเชื่อมโยงไปสู่การแสดงเจตนาอวยพร ดังนี้

ตัวอย่าง

เฮ้ วันนี้วันเกิดใครน้า จำไม่ได้บอกหน่อยสิ อี้ happy birthday ja

ข้อความข้างต้นมีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาอวยพร ในที่นี้ ได้บอกเรื่องราวที่เป็นเนื้อหาของเจตนาไว้ในตอนต้นโดยใช้วิธีการถาม ในประโยคที่ว่า “วันนี้วันเกิดใครน้า” และเชื่อมโยงเนื้อความไปสู่เจตนาที่ต้องการแสดงอวยพร แสดงความปรารถนาดีต่อผู้รับสารที่ว่า “...happy birthday ja”

2.3 ประโยคที่แสดงการเสียตีสีประชดประชัน

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการเสียตีสีประชดประชันนั้น ผู้ส่งสารต้องการแสดงให้ผู้รับสารทราบว่าผู้ส่งสารรู้สึกไม่พอใจในการกระทำบางประการของผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารจะกล่าวเหน็บแนม เปรียบเปรย เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจโดยอ้อม ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ช่วงนี้หน้าฝน ฝนตกหนัก...กรุณาจับผู้ขายไว้แน่น ๆ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาเสียตีสี โดยผู้ส่งสารต้องการจะกล่าวเหน็บแนมการกระทำของผู้รับสาร ด้วยการกล่าวเตือนคำที่แฝงนัยเสียตีสีไว้ในข้อความนั้น ดังประโยคที่ว่า “กรุณาจับผู้ขายไว้แน่น ๆ” ซึ่งผู้รับสารอาจตีความได้ว่าผู้ส่งสารหมายถึงพฤติกรรมของใคร

ตัวอย่าง

- (2) ดูนึงห้ามดูแบบภูมิศาสตร์ แต่ให้ดูแบบประวัติศาสตร์ว่าเธอเสียเอกราชมากี่ที

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาประชดประชัน โดยมีการกล่าวยกตัวอย่างเปรียบเทียบเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ข้อความที่เป็นเจตนาคือ “ดูนึงห้ามดูแบบภูมิศาสตร์ แต่ให้ดูแบบประวัติศาสตร์” และแสดงเจตนาประชดประชันไว้ในตอนท้ายที่ว่า “เธอเสียเอกราชมากี่ที”

ตัวอย่าง

- (3) รู้มั๊ยตาเธอสวยมาก แต่มีอุณหภูมิสูงทันที เมื่อเห็นใครได้ดี

ข้อความข้างต้นมีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาประชดประชัน โดยผู้ส่งสารได้เกริ่นเป็นนัยตอนต้นของข้อความที่ว่า “รู้มั๊ยตาเธอสวยมาก” และตามด้วยเนื้อความปฏิเสธว่า “แต่มีอุณหภูมิสูงทันที” ซึ่งมีความหมายว่าอิจฉาริษยา โดยเชื่อมโยงไปสู่เจตนาของข้อความที่ผู้ส่งสารต้องการกล่าวแดกดันการกระทำของผู้รับสาร ข้อความที่ว่า “...เมื่อเห็นใครได้ดี”

2.4 ประโยคที่แสดงการขอร้อง

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการขอร้องนั้น ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารกระทำบางสิ่งบางอย่าง แต่ไม่ได้ต้องการแสดงการบังคับขู่เข็ญให้กระทำตาม โดยใช้รูปประโยคคำสั่งที่มีคำกริยา “ขอ” หรือ ใช้รูปประโยคคำถามเพื่อแจ้งให้ผู้รับสารได้เลือกตอบรับหรือปฏิเสธการขอร้องของผู้ส่งสาร ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) หากชีวิตของเธอไม่มีใคร เพื่อนเธอคนนี้ขอกลับไปดูแล

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาขอร้อง โดยมีการกล่าวนำด้วยเนื้อความที่เป็นสาเหตุที่ว่า “หากชีวิตของเธอไม่มีใคร” เพื่อเชื่อมโยงไปสู่เจตนาของการขอร้องที่ว่า “เพื่อนเธอคนนี้ขอกลับไปดูแล”

ตัวอย่าง

- (2) ไม่โทรมาไม่ว่าง msg มาได้ไหม จะได้หายเหงาใจ คิดถึงใครไม่เท่าเธอ

ข้อความข้างต้นมีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาขอร้อง ในที่นี้เป็นการถามผู้รับสาร เพื่อต้องการให้ทราบว่าผู้รับสารจะสามารถทำตามสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการได้หรือไม่ ดังประโยคที่ว่า “ไม่โทรมาไม่ว่าง msg มาได้ไหม” และมีการให้เหตุผลประกอบคำขอของผู้ส่งสารที่ว่า “จะได้หายเหงาใจ คิดถึงใครไม่เท่าเธอ” เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจเจตนาครั้งนี้

ตัวอย่าง

- (3) อย่าให้ฉันเปลี่ยนใจจากเธอไปไหน เพราะรักเธอไปหมดทั้งใจ จนรักคนอื่นไม่เป็น

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาขอร้อง ในที่นี้ผู้ส่งสารต้องการสื่อเจตนาสั่งเชิงขอร้องต่อผู้รับสาร ดังประโยคที่ว่า “อย่าให้ฉันเปลี่ยนใจจากเธอไปไหน” และให้เหตุผลประกอบเจตนาเพื่อเพิ่มน้ำหนักให้แก่เนื้อความยิ่งขึ้น ดังประโยคที่ว่า “เพราะรักเธอไปหมดทั้งใจ จนรักคนอื่นไม่เป็น”

2.5 ประโยคที่แสดงการสอน เตือน

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการสอนเตือนนั้น ผู้ส่งสารต้องการแนะนำหรือย้ำเตือนให้ผู้รับสารกระทำหรืองดการกระทำบางอย่าง โดยผู้ส่งสารอาจจะชี้ให้เห็นสาเหตุและผลของสิ่งที่ต้องการกล่าวสอนเตือนว่าหากผู้รับสารกระทำตามก็จะเกิดผลดี และจะเกิดผลเสียถ้าผู้รับสารไม่ปฏิบัติตาม ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ้วยรุ่น้วยเวียน ้วยเวียน้วยชน เสพติดไม่สน เสพกันไม่เสี่ยง

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาสั่งสอนในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการจะบอกให้ผู้รับสารปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้ส่งสารเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ดังประโยคที่มีเจตนาสอนว่า้วยรุ่นไม่ควรสนใจสิ่งเสพติด

ตัวอย่าง

- (2) เธอซีลิม ต้องส่ง msg หลายหน ลิมไหมต้องคิดถึงคนบางคน คนส่ง msg ใจ

ข้อความข้างต้น มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาสะกิดให้คิด โดยผู้ส่งสารต้องการใช้คำถามเพื่อย้ำเตือนความคิดและการกระทำของผู้รับสารที่อาจจะเลยไปตามประโยคที่ว่า “เธอซีลิม ต้องส่ง msg หลายหน” และเชื่อมโยงไปสู่ความต้องการของผู้ส่งสารที่ทำให้เกิดคำถามสะกิดให้ผู้รับสารคิด ดังประโยคที่ว่า “ลิมไหมต้องคิดถึงคนบางคน...คนส่ง...”

ตัวอย่าง

- (3) กลับบ้านให้ตรงเวลา...อย่าลืมนว่า ...เมียดู

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาเตือนให้กลับบ้านตรงเวลา โดยผู้ส่งสารใช้เตือนผู้รับสารให้ปฏิบัติตาม โดยให้สาเหตุประกอบเจตนาดังกล่าวว่า “อย่าลืมนว่า...เมียดู” เพื่อช่วยย้ำให้ผู้รับสารต้องปฏิบัติตามในตอนท้ายของข้อความ

2.6 ประโยคที่แสดงการปลอบใจให้กำลังใจ

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการปลอบใจให้กำลังใจนั้น ผู้ส่งสารต้องการคลายความกังวลใจ คลายอารมณ์ขุ่นหมองของผู้รับสารให้บรรเทาลง และช่วยเสริมกำลังใจให้แก่ผู้รับสารให้สามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไป ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) อ่อนแออะไรนักหนา กับแค่เขาร้างราจากไป ร้องให้ทำไมเข้มแข็งเอาไว้สิ

ข้อความข้างต้น มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาปลอบใจ โดยเนื้อหาของข้อความนี้ต้องการช่วยให้ผู้รับสารไตร่ตรองว่าควรจะเสียใจหรือไม่ ดังประโยคที่ว่า “อ่อนแออะไรนักหนา กับแค่เขาร้างราจากไป...” และตามด้วยเนื้อความที่ช่วยเสริมแรงใจให้แก่ผู้รับสารที่ว่า “ร้องให้ทำไมเข้มแข็งเอาไว้สิ”

ตัวอย่าง

- (2) พยายามเข้าเราปักหลักเขียวอยู่ตรงนี้แหละ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาให้กำลังใจ เพื่อต้องการให้ผู้รับสารเกิดความพยายามที่จะทำในสิ่งที่ตนตั้งใจให้ผ่านลุล่วงไปได้ด้วยดี ในข้อความที่ว่า “พยายามเข้า” และให้มีความมุ่งมั่นในการทำมากขึ้น โดยให้กำลังใจว่า “...เราปักหลักเขียว...”

ตัวอย่าง

- (3) ครั้งแรกพลาด ครั้งที่สองลองใหม่ ให้มันรู้ไปว่าจะไม่ได้จริง ๆ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาให้กำลังใจ เพื่อต้องการให้ผู้รับสารพยายามทำในสิ่งที่ตนตั้งใจจะทำต่อไป ในประโยคที่ว่า “ครั้งแรกพลาด ครั้งที่สองลองใหม่” แม้ว่าจะผิดพลาดหลายครั้ง ก็ให้มุ่งมั่นทำให้ได้ ในประโยคที่ว่า “ให้มันรู้ไปว่าจะไม่ได้จริง ๆ”

ตัวอย่าง

(4) ลองใหม่อีกทีให้รู้กัน ขอแค่เธอเชื่อมั่น เธอจะไปถึงฝันได้แน่นอน

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาให้กำลังใจ โดยในตอนแรกกล่าวให้ผู้รับสารรู้สึกถึงความผิดพลาดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ และสามารถแก้ไขได้ เช่นกัน ดังประโยคที่ว่า “ลองใหม่อีกทีให้รู้กัน ขอแค่เธอเชื่อมั่น” พร้อมทั้งให้กำลังใจให้มั่นใจในตัวเอง ในประโยคที่ว่า “...เธอจะไปถึงฝันได้แน่นอน”

ตัวอย่าง

(5) อย่าร้องไห้ ไกลกันวันนี้ ต่อไปทุกนาที ยังไกลกันแบบนี้แหละ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาปลอบใจ ผู้ส่งสารจะเลือกใช้เพื่อต้องการบอกให้ผู้รับสารคลายอารมณ์เสียใจ โดยบอกให้เข้าใจถึงข้อเท็จจริงที่ทำให้เกิดการพลัดพราก ดังประโยคที่ให้คลายอารมณ์เสียใจว่า “อย่าร้องไห้ ไกลกันวันนี้” และบอกถึงข้อเท็จจริงให้เข้าใจต่อไปว่า “...ต่อไปทุกนาที ยังไกลกันแบบนี้แหละ”

2.7 ประโยคที่แสดงการสัญญา

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการสัญญานั้น ผู้ส่งสารต้องการบอกข้อตกลงเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารว่าจะเป็นไปในทิศทางใด โดยอาจมีคำว่า “สัญญา” ช่วยบอกเจตนาสัญญาปรากฏอยู่ในข้อความด้วย ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) ยั่งยืน ยั่งยืน ยั่งยืน และจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป...สัญญา

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาสัญญา ที่ผู้ส่งสารต้องการบอกกล่าวแก่ผู้รับสารว่าจะรักษาการกระทำ และความรู้สึกที่มีต่อผู้รับสารไว้เช่นเดิมตลอดไป ดังใจความในประโยคที่ว่า “ยั่งยืน ยั่งยืน ยั่งยืน จะเป็นอย่างนี้ตลอดไป” และจบท้ายด้วยการบอกให้สัญญา ในคำว่า “...สัญญา”

ตัวอย่าง

(2) จะรักเธอให้นานตลอดไป และสัญญาว่าจะไม่มีใครแทนที่เธอ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาสัญญาที่ผู้ส่งสารจะเลือกใช้เพื่อต้องการบอกกล่าวว่าจะรักษาความรู้สึกที่มีต่อผู้รับสารนี้ไว้ ดังใจความในประโยคที่ว่า “จะรักเธอให้นานตลอดไป และจะไม่มีใครแทนที่เธอ” โดยมีคำว่า “สัญญา” เพื่อย้ำเน้นให้เกิดความมั่นใจ ในประโยคที่ว่า “...สัญญาว่าจะไม่มีใคร...”

ตัวอย่าง

(3) Messageนี้แทนสัญญาว่า จะไม่มาพบหน้ากันอีกแล้ว

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาสัญญาที่ผู้ส่งสารเลือกใช้เพื่อต้องการบอกกล่าวความรู้สึกไปยังผู้รับสารว่าข้อความที่ส่งมานี้แทนสัญญาที่จะไม่กระทำในสิ่งที่เคยปฏิบัติมา ซึ่งในที่นี้ คือ “...จะไม่มาพบหน้ากันอีกแล้ว”

2.8 ประโยคที่แสดงการชักชวน

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการชักชวนนั้น ผู้ส่งสารต้องการบอกให้ผู้รับสารทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน หรือพูดโน้มน้าวให้ผู้รับสารกระทำตามที่ผู้ส่งสารต้องการ ผู้รับสารจะกระทำตามหรือไม่ก็ได้ โดยผู้ส่งสารอาจบอกแนวทางที่ต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติตามด้วย ดังนี้

ตัวอย่าง

(1) คืนนี้มีวิธีให้ฝันหวาน แค่คิดถึงฉันนาน ๆ ก็ฝันหวานตลอดคืน

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาเสนอแนะเพื่อต้องการให้ผู้รับสารกระทำตามคำแนะนำของผู้ส่งสาร โดยอาศัยการชี้ให้เห็นข้อดีของการกระทำตามดังประโยคบอกเล่าที่ว่า “คืนนี้มีวิธีให้ฝันหวาน” และประโยคที่บอกข้อเสนอที่จะทำได้ผลที่ดีคือ “...แค่คิดถึงฉันนาน ๆ...” และผลดีที่จะได้ก็คือ “...ก็ฝันหวานตลอดคืน”

ตัวอย่าง

(2) โปรโมชันล่าสุด ถ้าเป็นแฟนเราวันนี้จะได้หัวใจฟรี 4 ห้อง หมดเขต 14 ก.พ.

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาชักชวน ที่ผู้ส่งสารต้องการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารอยากกระทำตามความปรารถนาของตน และหากผู้รับสาร ทำตามการชักชวนจะได้รับสิ่งตอบแทนดังข้อความบอกเล่าเชิงชักชวนว่า “ถ้าเป็นแฟนเราวันนี้” และ สิ่งที่จะได้รับถ้าทำตามคำแนะนำคือ “...จะได้หัวใจฟรี 4 ห้อง”

ตัวอย่าง

(3) ลูกอมขนมตุ๊กตาเอามาให้ ดูแลเอาใจใส่อยู่เสมอ ไม่รับรักนำเสียตายนะเธอ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาชักชวน ที่ผู้ส่งสารพยายามโน้มน้าวใจผู้รับสาร โดยชี้ให้เห็นข้อดีของการกระทำตามความต้องการของผู้ส่งสาร ดังประโยคบอกเล่าที่บอกว่า “ลูกอมขนมตุ๊กตาเอามาให้ ดูแลเอาใจใส่อยู่เสมอ” และ ย้ำเจตนาโน้มน้าวชักชวนที่จะได้รับสิ่งที่ดีถ้าทำตามไว้ในตอนท้ายที่ว่า “ไม่รับรักนำเสียตายนะเธอ”

ตัวอย่าง

(4) ลืมตาสินคดียุติ วันนี้ปีใหม่ ถ้าไม่รู้จะขออะไร ขอความรักสิจะส่งให้

ข้อความข้างต้นนี้มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาชักชวน ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการชักชวนให้ผู้รับสารกระทำตามสิ่งที่ตนต้องการ โดยเสนอแนะสิ่งที่ต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติ ดังข้อความเสนอแนะการกระทำว่า “...ถ้าไม่รู้จะขออะไร ขอความรักสิ...” และ จะได้สิ่งตอบแทนดังข้อความว่า “...จะส่งให้”

2.9 ประโยคบอกเล่าที่แสดงการถาม

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการถามนั้น ในที่นี้ ผู้ส่งสารใช้ลักษณะของรูปประโยค บอกเล่าช่วยแสดงเจตนาถามเพื่อต้องการให้ผู้รับสารตอบย่ำสิ่งที่ผู้ส่งสารไม่แน่ใจ แต่เป็นลักษณะของการรำพึงรำพัน โดยไม่ได้หวังว่าผู้รับสารจะได้ตอบคำถามดังกล่าว ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ติดอกติดใจเธอคนดี คงแอบรักเข้าแล้วสิ อาการแบบนี้มันใช่เลย

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาถาม ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการบอกกล่าวความรู้สึกไม่แน่ใจของตนเองให้ผู้รับสารทราบ มีลักษณะเป็นการรำพึงรำพันความรู้สึกของตนเองว่ารู้สึกอย่างไร เพื่อต้องการย่อนถามให้ผู้รับสารช่วยตอบย้ำความรู้สึกของผู้ส่งสารนั่นเอง ดังข้อความรำพึงรำพันที่ว่า "...คงแอบรักเข้าแล้วสิ..." พร้อมทั้งการย้ำเน้นที่ว่า "...อาการแบบนี้มันใช่เลย"

ตัวอย่าง

- (2) บอกไปว่าคิดถึงเธอทุกนาทิจึง คงรับรู้แล้วมั้งป่านนี้ เอ้อ...รู้สึกดีจัง

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาถาม ในที่นี้ ผู้ส่งสารต้องการบอกกล่าวความรู้สึกของตนเองให้ผู้รับสารทราบ โดยกล่าวประโยคที่มีลักษณะเป็นการรำพึงรำพันความรู้สึก เพื่อต้องการย่อนถามให้ผู้รับสารช่วยตอบย้ำเจตนาของผู้ส่งสารนั่นเอง ดังข้อความรำพึงรำพันที่ว่า "...คงรับรู้แล้วมั้งป่านนี้..." และตามด้วยความรู้สึกโล่งใจที่บอกความในใจออกไปได้แล้วว่า "...เอ้อ...รู้สึกดีจัง"

2.10 ประโยคที่แสดงการขอโทษ

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการขอโทษนั้น ผู้ส่งสารต้องการกล่าวขอโทษในการกระทำของผู้ส่งสารที่ได้ล่วงเกินแก่ผู้รับสาร เพื่อแสดงการสำนึกผิดในการกระทำต่าง ๆ โดยผู้ส่งสารอาจถามถึงความชุ่นเคืองใจของผู้รับสารว่าบรรเทาลงหรือไม่ และแสดงการขอโทษเป็นลำดับต่อมา ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ขอโทษไม่โทรหา ไม่ว่างนี่นาเชื่อไหม ขอโทษทำผิดไป ยังไงก็รัก

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาขอโทษ โดยผู้ส่งสารได้กล่าวเหตุผลของการกระทำที่ทำให้ผู้รับสารโกรธด้วยการถามให้ผู้รับสารได้คิดถึงสาเหตุของความเข้าใจผิดในครั้งนี้ ดังประโยคที่ว่า “ขอโทษไม่โทรหา ไม่ว่างนี่นาเชื่อไหม” และตอนท้ายของข้อความก็ย้ำเจตนาแสดงการขอโทษต่อผู้รับสารอีกครั้งที่ว่า “...ขอโทษทำผิดไป...”

ตัวอย่าง

(2) ขอโทษจริง ๆ สิ่งที่ทำวันนั้น ก็ขอโทษละกัน รู้ไว้ฉันไม่เจตนา

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาขอโทษ ที่ผู้ส่งสารต้องการจะบอกกล่าวให้ผู้รับสารทราบว่าตนรู้สึกสำนึกผิดในการกระทำที่ผ่านมาและต้องการแสดงการขอโทษ ในที่นี้ มีการคำที่ช่วยแสดงเจตนาปรากฏอยู่ด้วย คือ คำว่า “ขอโทษ” ดังข้อความที่ว่า “ขอโทษจริง ๆ ... ก็ขอโทษละกัน...” พร้อมย้ำเน้นในตอนท้ายของการขอโทษว่า ไม่ได้ตั้งใจจริง ๆ ในประโยคที่ว่า “...รู้ไว้ฉันไม่เจตนา”

ตัวอย่าง

(3) แค่อ้อเล่นทำเป็นโกรธ ฉันขอโทษอย่าโกรธเลยนะจิง

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาขอโทษ ที่ผู้ส่งสารต้องการจะบอกกล่าวให้ผู้รับสารทราบว่าตนสำนึกผิดที่ทำให้ผู้รับสารไม่พอใจจากการหยอกล้อเกินควร ดังประโยคที่ว่า “แค่อ้อเล่น... ฉันขอโทษอย่าโกรธเลยนะ...” ในที่นี้ เป็นข้อความที่ไว้ในกลุ่มของเพื่อนสนิท เห็นได้จากคำแทนตัวผู้รับสาร คือ “จิง”

2.11 ประโยคที่แสดงการยินดี

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการยินดีนั้น ผู้ส่งสารต้องการแสดงความรู้สึกชื่นชมยินดีกับการกระทำของผู้รับสารที่ประสบผลสำเร็จ ปรากฏเพียงตัวอย่างเดียว ดังนี้

ตัวอย่าง

ขอแสดงความยินดี กับความสำเร็จในวันนี้ของเธอ

ข้อความข้างต้นมีลักษณะเป็นรูปประโยคบอกเล่าที่ต้องการใช้สื่อเจตนาแสดงความยินดี ในที่นี้ ปรากฏคำที่ช่วยแสดงเจตนาการสื่อสาร คือ คำว่า “ยินดี” อยู่ด้วย โดยผู้ส่งสารจะเลือกใช้ข้อความนี้เพื่อแสดงความรู้สึกยินดีในโอกาสที่ผู้รับสารประสบความสำเร็จ

2.12 ประโยคที่แสดงการแจ้งให้ทราบ

การใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการแจ้งให้ทราบนั้น ในที่นี้ ผู้ส่งสารใช้ลักษณะของรูปประโยคคำถามเพื่อช่วยแสดงเจตนาบอกกล่าวเรื่องราว ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารเพื่อต้องการบอกให้ทราบเท่านั้น โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการถามให้ผู้รับสารได้ตอบแต่อย่างใด ดังนี้

ตัวอย่าง

- (1) ดวงดาวยังค้างฟ้า เหมือนคนบ้ายังคาใจ ว่าทำไมคิดถึงใครไม่เท่าเธอ

ข้อความข้างต้น มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาบอกกล่าวความรู้สึกของผู้ส่งสารให้ผู้รับสารได้ทราบ โดยในที่นี้ใช้รูปประโยคคำถามเพื่อแสดงว่าเป็นการรำพึงรำพันกับตนเอง คือ “...ทำไมคิดถึงใครไม่เท่าเธอ” โดยการรำพึงรำพันดังกล่าวเป็นการบอกกล่าวรู้สึกของตนที่มีต่อผู้รับสารนั่นเอง

ตัวอย่าง

- (2) รู้สึกแปลก ๆ เจอเธอครั้งแรกวันนี้ใจเต้นถี่ กึกเธอแล้วไม่รู้ไหม

ข้อความข้างต้น มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำถามที่ต้องการใช้สื่อเจตนาบอกกล่าวความรู้สึกของผู้ส่งสารที่มีต่อผู้รับสาร โดยไม่ได้มีเจตนาจะถามผู้รับสารแต่ต้องการให้ผู้รับทราบความรู้สึกของตนที่ว่ามีความรู้สึกแปลก ๆ เกิดขึ้นเมื่อพบเธอครั้งแรก ดังประโยค “รู้สึกแปลก ๆ เจอเธอครั้งแรกวันนี้ใจเต้นถี่...” พร้อมคำถามลงท้ายที่บอกให้รู้แต่ไม่ต้องการคำตอบว่า “รู้ไหม”

ตัวอย่าง

- (3) หยุด !! ยกมือขวา งอนิ้วกลางกับนางลงไป นั่นคือความในใจที่อยากบอกเธอ

ข้อความข้างต้นนี้ มีลักษณะเป็นรูปประโยคคำสั่งที่ต้องการใช้สื่อเจตนาบอกกล่าว
ในที่นี้ ผู้ส่งสารบอกความรู้สึกของตนที่มีต่อผู้รับสาร ผ่านเนื้อความที่เป็นการสั่งให้ทำตามเจตนา
ที่ต้องการสื่อมันเอง ดังประโยคคำสั่งที่ว่า “หยุด !! ยกมือขวา งอนิ้วกลางกับนางลงไป...” ตาม
ด้วยเจตนาที่ต้องการบอกคือ “...นั่นคือความในใจที่อยากบอกเธอ”

จากผลการศึกษาตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ใช้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่
สามารถแสดงเป็นตารางสัดส่วนการใช้รูปประโยคที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ดังนี้

ตารางที่ 11

การใช้รูปประโยคไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS)

วัตถุประสงค์ในการสื่อสาร	ความถี่การใช้รูปประโยค			จำนวนรวม การใช้ประโยค	ร้อยละ
	บอกเล่า	คำถาม	คำสั่ง		
หยอกล้อ	174	43	43	260	37.41
แจ้งให้ทราบ	-	98	41	139	20.00
เสียดสีประชดประชัน	63	39	16	118	16.98
อวยพร	47	5	-	52	7.48
ขอเรื่อง	16	14	16	46	6.62
สอนเตือน	22	12	4	38	5.47
ชักชวน	11	2	1	14	2.01
ปลอบใจให้กำลังใจ	5	2	7	14	2.01
ถามให้ตอบ	4	-	-	4	0.58
สัญญา	4	-	-	4	0.58
ขอโทษ	2	2	-	4	0.58
แสดงความยินดี	2	-	-	2	0.29
รวม	350	217	128	695	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ผลิตข้อความเลือกใช้รูปประโยค 3 ชนิด มาช่วยในการแสดงวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย โดยวัตถุประสงค์สามอันดับแรกของข้อความสั้นสำเร็จรูปมุ่งแสดงการหยอกล้อมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.41 รองลงมาคือการแจ้งให้ทราบคิดเป็นร้อยละ 20 และแสดงการเสียดสีประชดประชันคิดเป็นร้อยละ 16.98 นอกจากนี้ พบว่าผู้ผลิตเลือกใช้รูปประโยคบอกเล่าเพื่อแสดงวัตถุประสงค์แบบอ้อมมากที่สุด รองลงคือรูปประโยคคำถาม และเลือกใช้รูปประโยคคำสั่งน้อยที่สุด และสามอันดับแรกผู้ผลิตข้อความเลือกใช้รูปประโยคบอกเล่าเพื่อแสดงการหยอกล้อมากที่สุด รองลงมาคือการเสียดสีประชดประชัน และการอวยพร ส่วนรูปประโยคคำถามใช้เพื่อแสดงการแจ้งให้ทราบมากที่สุด รองลงมาคือการหยอกล้อ และการเสียดสีประชดประชัน และเลือกใช้รูปประโยคคำสั่งเพื่อแสดงการหยอกล้อมากที่สุด รองลงมาคือการแจ้งให้ทราบ และการเสียดสีประชดประชัน การขอร้อง และยังพบว่ามีการนำรูปประโยคคำสั่งมาใช้เพื่อแสดงการปลอบใจให้กำลังใจมากกว่าใช้รูปประโยคบอกเล่าและรูปประโยคคำถาม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากลักษณะของการส่งช่วยแสดงน้ำหนักให้แก่คำและแสดงให้เห็นพลังของความปรารถนาดีที่ผู้ส่งสารมีต่อผู้รับสารได้ชัดเจนกว่าการใช้รูปประโยคอื่น ๆ จึงทำให้ผู้ผลิตนำรูปประโยคคำสั่งมาใช้แสดงวัตถุประสงค์ดังกล่าว และจากภาพรวมการเลือกใช้รูปประโยคเพื่อแสดงวัตถุประสงค์แบบอ้อมนี้ อาจกล่าวได้ว่าข้อความสั้นสำเร็จรูปเป็นข้อความที่มุ่งเน้นการบอกกล่าวความรู้สึกของผู้ส่งสารมากกว่ามุ่งเร้าปฏิสัมพันธ์จากผู้รับสาร แม้ว่าจะมีการนำรูปประโยคคำถามและคำสั่งมาใช้เป็นจำนวนมาก แต่วัตถุประสงค์หลักของข้อความเหล่านั้น ก็คือการบอกกล่าวเรื่องราวและความรู้สึกของผู้ส่งสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสำคัญ มีเพียงการใช้รูปประโยคคำถามและประโยคคำสั่งเพื่อแสดงการขอร้องและการชักชวนเท่านั้นที่อาจช่วยกระตุ้นหรือเร้าปฏิสัมพันธ์จากผู้รับสารให้ตอบรับหรือตอบปฏิเสธข้อความได้

จากตัวอย่างข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS) ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้สรุปสัดส่วนการใช้รูปประโยคเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12

ลักษณะการใช้รูปประโยคแสดงวัตถุประสงค์ของข้อความสั้นสำเร็จรูป (SMS)

การใช้รูปประโยค	ลักษณะการแสดงวัตถุประสงค์		จำนวนรวม	ร้อยละ
	ตรง	อ้อม		
ประโยคบอกเล่า	319	350	669	63.71
ประโยคคำถาม	23	217	240	22.86
ประโยคคำสั่ง	13	128	141	13.43
รวม	355	695	1,050	100

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าการใช้รูปประโยคบอกเล่าแสดงวัตถุประสงค์ทั้งทางตรงและอ้อมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.71 รองลงมาคือการใช้รูปประโยคคำถามคิดเป็นร้อยละ 22.86 และใช้รูปประโยคคำสั่งน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.43 โดยพบว่านำรูปประโยคบอกเล่ามาใช้แสดงวัตถุประสงค์ทั้งทางตรงและอ้อมในสัดส่วนที่สูงใกล้เคียงกัน ในขณะที่นำรูปประโยคคำถามและรูปประโยคคำสั่งมาใช้แสดงวัตถุประสงค์แบบอ้อมมากกว่านำรูปประโยคทั้งสองมาใช้เพื่อบอกการถามและการสั่งโดยตรง อาจเป็นเพราะข้อความสั้นสำเร็จรูปเป็นบริการเสริมที่ใช้สื่อสารในสื่อโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งเป็นช่องทางที่ผู้ใช้โทรศัพท์สื่อสารทำความเข้าใจกันอยู่แล้ว และการถามเพื่อให้ผู้รับสารตอบรับ ตอบปฏิเสธ หรือตอบเนื้อหาความนั้น โดยปกติมักใช้วิธีการสนทนา มากกว่าใช้วิธีส่งข้อความโต้ตอบกัน ทำให้ผู้ผลิตไม่นิยมสร้างข้อความที่มุ่งแสดงการถามมากนัก แต่อย่างไรก็ตามพบการใช้รูปประโยคคำถามและรูปประโยคคำสั่งเพื่อแสดงวัตถุประสงค์แบบอ้อมเป็นจำนวนมาก อาจเป็นเพราะการถามแบบอ้อมมีส่วนช่วยหยั่งความคิดของผู้รับสารและช่วยป้องกันไม่ให้ผู้ส่งสารเสียหน้าเมื่อผู้รับสารตอบสนองไม่ตรงตามที่คาดหวังไว้นั้นเอง สำหรับข้อความที่มุ่งแสดงการสั่งโดยตรงอาจแสดงความไม่สุภาพและทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าคุณบังคับให้ทำสิ่งต่าง ๆ และอาจทำให้รู้สึกต่อต้านไม่พอใจข้อความลักษณะดังกล่าวได้ จึงอาจจะเป็นสาเหตุให้ผู้ผลิตข้อความไม่นิยมสร้างข้อความที่มุ่งแสดงการสั่ง แต่จะเลือกใช้รูปประโยคคำสั่งเพื่อสื่อวัตถุประสงค์แบบอ้อมแทนการสั่งอย่างตรงไปตรงมา เพื่อช่วยลดความไม่สุภาพ ความหยาบคายและเพื่อแสดงการให้เกียรติแก่ผู้รับสารมากขึ้น จากสัดส่วนดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าข้อความสั้นสำเร็จรูปเป็นข้อความที่มุ่งเน้นการบอกกล่าวเรื่องราวและความรู้สึกของ

ผู้ส่งสารเป็นสำคัญ อีกนัยหนึ่งผู้ผลิตข้อความสั้นสำเร็จรูปไม่เน้นการร่ำปฏิสัมพันธ์จากผู้รับสาร ด้วยการถามให้ตอบหรือสั่งให้ทำตามมากนัก

จากภาพรวมของการเลือกใช้รูปประโยคเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของข้อความสั้นสำเร็จรูปดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ผลิตข้อความได้พยายามจำลองสถานการณ์การสื่อสารของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และสร้างเป็นข้อความสำเร็จรูปที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะกับกลุ่มผู้ให้บริการที่มีความแตกต่างกัน รวมทั้งผู้ผลิตได้คำนึงถึงการเลือกใช้รูปประโยคให้เหมาะสมกับวิธีการสื่อสารหรือสื่อและข้อจำกัดทางสังคมบางประการ โดยเลือกใช้รูปประโยคแสดงวัตถุประสงค์อย่างตรงไปตรงมาเพื่อช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจเจตนาของข้อความได้ง่ายในพื้นที่การสื่อสารที่ค่อนข้างจำกัด ส่วนการเลือกใช้รูปประโยคสื่อวัตถุประสงค์แบบอ้อมเป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องราวและความรู้สึกของผู้ส่งสารให้มีความหลากหลายมากขึ้น และการสื่อแบบอ้อมยังช่วยลดความไม่สุภาพ ช่วยป้องกันการเสียหน้าให้แก่ผู้ส่งสาร ช่วยลดความหยาบคายและยังช่วยสร้างความซาซันให้แก่ผู้รับสารอีกด้วย ทั้งนี้ผู้สร้างข้อความต้องการให้ผู้ให้บริการมีทัศนคติที่ดีต่อข้อความสั้นสำเร็จรูปและเห็นว่าข้อความดังกล่าวสามารถใช้สื่อสารในโอกาสต่าง ๆ ได้จริง และเลือกใช้ข้อความสั้นสำเร็จรูปเป็นวิธีการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของผู้ให้บริการและพันธมิตรทางธุรกิจที่ต้องการให้บริการเสริมดังกล่าวช่วยเพิ่มปริมาณการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่นั่นเอง